

ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನ ಸೇರಿಕೊಂಡು “ಕುಂಡೆ ಹಬ್ಬ” ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೈಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು, ಡಬ್ಬ/ಟಿನ್ನು/ತಮಟೆ/ತಟ್ಟೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ, ಕುಶಾಲನಗರ, ಸಿದ್ದಾಪುರ, ಮಡಿಕೇರಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನ ದೇವರಿಗೆ ಭರಪೂರ ಬೈಗುಳದ ನೈವೇದ್ಯ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸೀಮೆ ಬೈಗುಳ ಅಂದರೆ ಯಾವ ದೇವರಾದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೆ ದೇವರಾಗಬಾರದಷ್ಟು ಎನ್ನುವಷ್ಟು ನಿಂದನೆಯ ಪದಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ದೇವರನ್ನೇ ಬಯ್ಯುವಾಗ ಜನ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ? ಹಾಗಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಕಾಣುವ ಜನರನ್ನೂ ಬಯ್ಯುತ್ತಾ ಈ ಜನ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇನೇ ಬಯ್ಯರೂ ಅಂದರೂ ಆಡಿದರೂ ಆ ಎರಡು ದಿನ ಯಾರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ವಾಪಸು ನಿಂದಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ದೇವರನ್ನು ಭರಪೂರ ಬೈದು ನಿಂದಿಸಿ ಮನಸ್ಸು ನಾಲಿಗೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬ ಮುಗಿದ ದಿನ ದೇವರಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡು ತಂದೇ” ಅಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವ ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ಪೊರೆಯುವ ತಂದೆಯಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಯೇ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಬೈಗುಳ-ಕ್ಷಮೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯ ಜನವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕೋಪ-ತಾಪಗಳನ್ನು ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಿಟ್ಟು ಇಳಿದ ಕ್ಷಣ ಇದೆಯಲ್ಲಾ? ಅದೊಂಥಾ ರಿಲೀಫ್ ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಸಿಟ್ಟಿನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಹೊಡಿ-ಬಡಿ-ಎತ್ತಿ ಬಿಸಾಕು ಅಂತ ಹುಚ್ಚಾಟ ಆಡುವವರೆಲ್ಲಾ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಜನ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ತಪ್ಪು.

ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುವವರು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಲಾಗದು. ತಣ್ಣಗೆ ಕೂತು ಕೊಲೆಯ ಸೈಟ್ ಹಾಕುವ, ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವ, ಜನರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವ ಜನ ಯಾವಾಗಲೂ “ತಾಳ್ಮೆ” ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯ.

ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಭೌತಿಕ ಆಯಾಮವಾದರೂ ಎಂಥದ್ದು. ಸಿಟ್ಟು ಬರುವ ಮುನ್ನ ಇಡೀ ದೇಹ ರುಮ್ಮನೆ ಹುರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪದಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ. ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರ ಗುರುತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲ? ಅವರಿಗೆ ನಾಟುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಎಂಥಾ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಕ್ರೋಧೀಕರಣ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಜಗತ್ತಿನ ವಿಸ್ಮಯ ಆಗುವ ಅರ್ಹತೆ ಇದ್ದೂ ನೆಗೆಟಿವ್ ಆಗಿ ಕೂತಿರುವ ಸಂಗತಿ ಆಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರ ಆಗುವ ವಿಚಾರ.

ಹುಲುಮಾನವರ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಅಪರಾಧದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಾರದು. ಅದು ಅಪದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಲೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಘಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾ, ಅಗ್ನಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆಹಾರ ಇದೆಯೇ? ಪಚನ ಇದೆಯೇ? ವಿಸರ್ಜನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆರೋಗ್ಯ ಇದೆಯೇ?

ಸಿಟ್ಟನ್ನು ‘ತಣಿಸಬೇಕು’ ಎನ್ನುವವರು ವಿಸರ್ಜನೆಯಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾದ ಈ ಒಂದು ಆಯಾಮವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳುವ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ದೇಹ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರಲು ಮೂತ್ರ-ಮಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕೋ. ಹಾಗೇ ಸಿಟ್ಟು ಕೂಡ ಮಾನಸಿಕ ವಿಸರ್ಜನೆ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು.

ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಇಹವು, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಪರವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ ತುಳಿದು ಆಗಾಗ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಜೀವನಕ್ಕೊಂದು ದಿಕ್ಕು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು